

играеше до нея, а Елица водеше хорото и хвърчеше, сякаш криле имаше.

— И мъртвитъ въ гробоветъ ще разиграе тая хубавица, — шушнѣха баби и старци и се радваха като я гледаха...

Младъ, богатъ турчинъ видѣ Елица. Видѣ я той и лудъ полудѣ по нея. Смая се предъ хубостѣта ѝ ненагледна. Селимъ бѣше едничъкъ синъ, галенъ синъ на богатъ турчинъ чифликчия отъ село Поляне. Каквото поискваше тоя галенъ синъ, веднага го имаше, прѣчка той не познаваше. И щомъ видѣ хубавата Елица, реши веднага да я грабне и я потурчи.

Повика набързо другари турци и се спустна къмъ хорото. Момитъ писнаха и се прѣснаха като подплашени пилци. Остана Елица сама съ братъ си Бойчо, заобиколена отъ турцитѣ...

Но изведнажъ, отъ вси страни се спустнаха момци българи. Селимъ и другаритѣ му измъкнаха пищови и ножове. Но момцитѣ бързо и безстрашно обезоржиха турцитѣ...